

CÂY BỒ ĐỀ

(Ảnh: Nhân dân)

Trong các chùa ở một số nơi như: Ấn Độ, Srilanca, Mianma nơi nào cũng trồng cây bồ đề (Ficus religiosa.Linn). Trong sách kinh cây bồ đề được gọi là "cây

(Ảnh: Nhân dân)

Trong các chùa ở một số nơi như: Ấn Độ, Srilanca, Mianma nơi nào cũng trồng cây bồ đề (Ficus religiosa.Linn). Trong sách kinh cây bồ đề được gọi là "cây giác ngộ". Các tín đồ đạo Phật coi bồ đề là cây nhà Phật. Nghe truyền rằng, Phật tổ Thích ca mâu ni đã tu thành chính quả ở dưới gốc cây bồ đề.

Bồ đề là cây thân gỗ, thường xanh, họ dâu tằm, cao khoảng 15m, đường kính 2m. Vỏ cây vàng nhạt, thân cây lồi lõm không tròn trịa. Cành có rễ khí sinh rủ xuống như râu, cành bên mọc xòe ra chung quanh, tán lá tròn hoặc hình trứng ngược, rợp bóng. Lá mọc cách, hình tam giác xanh thẫm, bóng, không bắt bụi. Lá bồ đề đẹp nên vẫn được dùng để thơ, vẽ tranh. Hoa mọc ở nách lá và tự ẩn. Quả ẩn, tròn dẹt, chín vào mùa Đông.

Thân cây có nhựa, có thể chế biến thành cao su cứng. Hoa có thể dùng làm thuốc, có tác dụng giảm sốt, ra mồ hôi.

Bồ đề trồng làm cây phong cảnh rất đẹp.

